

Ölürüm Ben Senin Yerine

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Temmuz 2018

Firari gözlerinde hitabet yetisi
Kelamın mı gücü de
Ötelenen benliğin sanrı yüklü
Sakıncalarını görmez oldum?
Sonramı bulutlara sardım
Kem ve ela gözlerinde matemim
Bir buruk tümceye düştü yolum ansızın.

İhya edilesi vakur dokunuşları
Kefaretin de bedeli
Hakkaniyet beklentisi tüy diker yüreğe
Bir bela bir de dualar çarpışır
Temmuzun rehavetinde.

İndinde olmalı mevsimin
Mevsim dediğin ne ki hele ki
Söz konusu bedellerin çatık kaşına hürmeten
Biçare hükümdarlığında
Nail olmak belki de
Sırrı sınanan dirayetin.

Hücumunda atıl varlıkların
Aknesi olmalı bunca telaş metanetin.
Güdümlü mermiler firar ederken
Kanıksanası zandan mütevellit
Kimine göre olmasa da sakıncası gıybetin.

Huda emrederse boynu kıldan ince
Ödenmeyecek hangi hesabım var da
Uzak dururum ölümden?
Ölümden ziyade nefsin buyruğuna
Rest çektiğim kadar beşerim.

Kulluk yaraşır nasıl da naşıma
Zemherilerde kâh üşür kâh terlerim

Cehennem benzeri yollarında
Kayıkların salındığı sarnıçım.

Ahkâmlardan neyse nasibim
Emin ellerinde soluduğum nefesin
Belki bir kuru can
Belki hicapla yüklü iken devran...
Ah'larımda saklı acılar
Rengi varla yok arası
Gündelik nakışlar
Yine zikrimde
Yine fikrimde
Yinelediğim emellerin
Yenilendiğim her yeni günü
Nasıl da kıymete bindirir
İçimdeki o tahayyül:
Emsalsizliğin raconu adeta
Bu vakur dokunuş.

Bir minval saklı madem
Sakındığım ne ise gözümde
Sevdiklerime uğramasın elem.
Zaruri tümceler bir yanar bir söner
Debdebeli iç çekişlerimi değil mi ki mimler...

Her yeni rabıta her kayıp hatıra
Her azınlık her sorunlu varlık
Yine katmerli acılardan düşen şu sefil benliğin
Payına.
Tutsan keşke yüreğin bir miliminde
Bile andıklarım her daim elzem.
Önce nüfus edenler
Sonra terk edip
Hazinle fitratımı mimleyen.

Coşkum yok eskisi gibi
Zamanında yaşanmış meğer mutluluk.
Noksanım var elbet
Değil mi ki;

Yüz görümlüğü bir mutluluk ısmarladım
Allah kerim deyip her sanrısı
Hayra yordum:
Allah'tan yana tüm varlığım
Hüzün teşrif edip de
Asılı kaldığım göğü
Ben Rabbime emanet ettim:
Yine her sevda yine her sela
Yine ve yeniden
Doğmadan da ölürüm ben senin yerine.